

Réfa en het rode jack

Vorige week kwam Jan thuis uit het bos met Réfa.

‘Jos, wij moeten toch een ander jack kopen.’

‘Hoezo Jan, het is toch prima.’

‘Nou ik kom die man van verder op tegen en dichterbij gekomen zegt hij, oh, ik zie het al jij bent dat met dat rooie jasje.’

Het jack is een herkenningspunt geworden voor veel mensen uit de buurt die ook hun hond uitlaten.

Réfa weet het precies.

Als ik zeg, ‘gaan we naar het bos.’

Dan gaat ze in de bijkeuken onder het rode jack staan.

Ze loopt echt niet naar de kapstok in de hal.

Het werkt ook als gevarendriehoek.

Een paar weken terug was ze zo aan het spelen met voor mij twee onbekende honden.

Ze liep met die vreemde mensen mee.

Kwam niet terug.

Ik kon fluiten wat ik wilde, ze kwam niet.

Dat is echt niks voor Réfa.

Ze weet als ze komt is er een farmfood trainer.

Kleine stukjes gedroogd rundvlees.

Ze danst er de Samba voor.

Het haalt haar altijd over om te komen als ik roep of fluit.

Ze waren al een eind weg.

Ook hadden die mensen niet even het fatsoen om te wachten.

Ik kon ze niet in halen.

En blijven fluiten hielp niet.

Boos draaide ik me om.

Liep het pad af en ging bij de kruising in het bos links achter een boom staan.

Ik zag haar niet meer.

Zij mij ook niet.

Ik bleef fluiten en hopen.

Voor hetzelfde geld hadden die mensen haar wat gegeven.

Was ik Réfa kwijt.
Ik kon niet meer fluiten.
Ik stond te huilen.
Ik kon schuin op het lange pad kijken, waar binnendoor een stuk ruiterspad loopt.
Ze rende.
En nam de binnenbocht.
Ze was er weer, had me gevonden.
Ik weet zeker door dat rode jack, dat zie je al van ver en dat was er niet meer!
Als beloning gaf ik haar wat extra's en liet goed merken hoe blij dat ik was.
Ik lijnde haar aan de lange lijn.
Dansend zoals alleen een Schnauzer kan doen liep ze naast me.
Moet ik nu mijn rode vlag weg doen?
Ik heb hem gekocht toen ik pas in het zwembad werkte.
Een collega had een adres voor dit soort Jacks.
Er zat choortex (ik weet niet of ik het goed schrijf) in.
Het Jack ademt in en ademt uit.
Zelfs midden in de winter is het nog niet koud.
En ja, het is 25 jaar oud.
Maar is niet kapot.
Volgens mij ook niet kapot te krijgen.
Nergens een plekje van slijtage.
En als je hem schoon uit de wasmachine haalt al weer bijna droog.
Ik kan er geen afstand van doen.
Dat heb ik eigenlijk alleen met dit geval.
Doorgaans ben ik niet zo moeilijk.
Bij ons voor in het bos loopt een paardenroute, een mountainbikeroute, maar niks om je hond uit te laten en lekker los te laten lopen.
Ik doe het wel.
Reef is nooit ver weg.
Behalve die ene keer.
Toen ze klein was heb ik haar geleerd; stop. Zit. Auto'.
Voor dat we de weg overstaken naar het bos.
Uit ervaring met King de knappe buurjongen een Duitse staanderlanghaar.
Als Anja, mijn maatje én achterbuurvrouw wij samen King uit gingen laten
Was dat van pup afaan een gevecht.
Super braaf, goed luisteren alleen kuiten van mountainbikers kon hij niet weer staan.
Hij vloog achter die fietsers aan.
En beet ik een kuit.
Anja had hem al eens met een oude paraplu op zijn kop gegeven.
Dat was eigenlijk nog het enigste waar hij wat ontzag voor had.
Ik had toen mijn oude Jack Ruslltje nog.
Nu is de situatie wat anders, Tim laat king meestal uit.
Anja loopt vaak voor de gezelligheid en een frisse neus mee.
Daarom heb ik Réfa ook in het bos geleerd; Stop. Zit. Fietsers.
Toen ze nog zo klein was, ben ik wat uitgelachen.
Maar ik heb vol gehouden.
En het is gelukt.
Omdat Réfa nog eerder fietsers het pad uit ziet komen zit ze al.
Anja en ik kunnen dan opzij gaan staan..
Ze fietsen het snot voor hun ogen en zien niks.

Als je niet oppast rijden ze de naad uit je broek.
Maar we hebben ook al vaak gelachen.
Het gebeurde dat er een omdraaide en van zijn fiets viel.
Hij krabbelde op en zei: 'dit heb ik nog nooit gezien.'
Vorige week, ik word niet meer na gefloten al ben ik nog niet over de houdbaarheidsdatum
maar wel nageroepen.
Ik was al een stuk voorbij het mountainsbikespad, waar ze de bocht omvliegen.
Kijk uit!
Hond!
Hoeft niet, het is het rooie jack, die doet niks!!!
Ze roepen heel hard naar elkaar.
Ik keek naar Réfa in haar bruine leren tuigje.
Toch hebben ze het over jou meid.
Soms stopt er één met de vraag is dat een Schnauzer?
'Pracht hond.'
Ja, ze heeft alles van een hele fijne hond, daarom is ze ook Wereldkampioen.
Hij had me door.
'Ja ja, Wereldkampioen beste leukste liefste hond, ha ha dat is de mijne!
Hij stapte weer op zijn fiets en reed door.
Ik houd mijn rode Jack totdat het aan rafels hangt!
Maar wat gebeurd nou vorige week?
Anja heeft ook een rood jack gekocht.
Ik ben benieuwd.

José Goense